

ніе сосѣдъ; терпѣти, терпѣхъ, терпѣливый и проч.

5) Въ окончанія-та на слѣдующи-те нарѣчія: вездѣ ѿвѣдѣ ѿндѣ, гдѣ, докѣлѣ досѣлѣ, дотѣлѣ здѣ, вѣнѣ, ѿндѣ, нѣнѣ, кромѣ, послѣ, развѣ и въ имена-та що происходатъ отъ тѣхъ нарѣчія както здѣшній, нѣнѣшній, вѣнѣшній, кромѣшній.

5) Въ начало оно ся находи въ слѣдующи-те слова ѣздѣ и ѣдѣ (ѿхамъ) ѣмъ (ѿдѣ) ѣси.

§ 118. ІѢ или Ѧ ся тождественны и различаватъ се толко по употребленіе, първа-та всегда ся полага въ начало и никой пѣтъ въ среда-та и край-а, напротивъ втора всегда въ среда-та и край-а, въ начало толко въ слово-то ѡзыкъ (орудіе-то съ кое-то говориме) за да го отличи отъ ѡзыкъ (народъ).

Тамъ бѣква въ старо-то церковно правописаніе замѣнава сегашно-то а въ третьо-то множественно лице въ първо-прошедше спред. време: както ѡдѡша видѡша ѡша. также и послѣ ж, ч, ц. като лежж лежашь вм. лежа, лежашь, чашь, чаша вм. чашь чѡша, лицѡ вмѣсто лицѡ.

§ 119. Ж Ъ. Тѣхъ полугласны, отъ които първа-та ся относи къмъ твърды-те гла-